

[Indenrigsministeren]

det er klart, at de igangværende planlægningsresultater vil blive lagt frem, og hvis de giver anledning til forslag, udgiftkrævende eller ikke-udgiftkrævende – dermed mener jeg uanset, om forslagene kan holdes inden for den ramme, civilforsvaret har i dag, eller de ikke kan – finder jeg det naturligt, at de ting bliver diskuteret, sådan at alle partier i folketinget kan få lejlighed til at udtale sig og være med til at tage stilling på disse vigtige områder.

Vi har i høj grad i regeringen interesseret os for det forhold, som flere ordførere har været inde på, nemlig at civilbefolkningen ved for lidt – nu taler jeg altså igen specielt om de hjemlige forhold – om vort militære forsvar. Den ved måske mere om det end om det civile beredskab og civilforsvaret, men den ved i alt fald for lidt om civilforsvaret og det civile beredskab, den ved for lidt om sine egne muligheder for at komme igennem en krig eller en krise. Den ved for lidt om, hvad man selv kan gøre, kollektivt eller hver for sig. Det er vi meget vel klare over. Jeg ser en debat i passende form på et færdigt planlægningsgrundlag som en væsentlig del af en sådan oplysningskampagne, men jeg er helt klar over, at det på ingen måde slår til med hensyn til den oplysningsopgave, vi står over for. Dermed har jeg også sagt, at ud over, at vi naturligvis vil lægge problemerne frem med forslag til løsninger i den form, løsningsforslagene nu, skal vi sige er bedst egnede til, er vi helt klare over, at vi skal have forbedret civilbefolkningens oplysning om dens vilkår og muligheder under krig eller krise væsentligt.

En af forudsætningerne for, at vi kan give præcise svar, er, at de mangler, vi har konstateret især inden for civilforsvaret, men også delvis inden for det civile beredskab, er på vej til at blive rettet op. Jeg vil gerne for at undgå misforståelser sige, at det er helt naturligt, at en minister interesserer sig for og især beskæftiger sig med de områder, hvor der er ting, der skal rettes op. Men det må altså ikke tages som udtryk for, at ministeren dermed indirekte siger, at det danske civilforsvar er uden betydning. Der er ganske væsentlige dele af civilforsvaret, både det lokale, det kommunale og det statslige civilforsvar, der har en rimelig standard, en rimelig størrelse og en rimelig udbygning og vil fungere fortrinligt efter omstændighederne –

og omstændighederne vil altid være vanskelige – i en krigs- eller krisesituation. Men en minister vil altid skulle interessere sig især for de områder, hvor der trænger til at blive foretaget forbedringer, og det vil ministeren i en passende form helt naturligt inddrage det samlede folketing i.

**Palle Simonsen (KF):**

Ja, så fik hr. Bilgrav-Nielsen jo lejlighed til endnu en gang at fastslå en række radikale forsvarspolitiske standpunkter.

Det, vi til gengæld ikke fik svar på, var, hvad det er, hr. Bilgrav-Nielsen mangler i dag, som skulle kunne opfyldes af en sådan kommission, som der fremsættes forslag om at nedsætte. Jeg synes faktisk ikke, det er særlig interessant at diskutere, hvem der ønsker megen debat, og hvem der ikke ønsker megen debat. Vi har aldrig nogen sinde afstået fra at tage en debat om forsvar og beredskab i al almindelighed, det tror jeg også hr. Bilgrav-Nielsen må erkende. Det, vi bare siger i denne sammenhæng, er: hvad er det for noget materiale, der ikke er til rådighed?

Når hr. Bilgrav-Nielsen fortsætter med at konstatere, at nu tager de borgerlige partier SNU til indtægt, og at de borgerlige partier oven i købet var imod SNU's nedsættelse, så må jeg dog lige, først og fremmest af hensyn til den historiske sandhed, sige, at SNU jo ikke er nedsat af det radikale venstre, SNU er nedsat af regeringen. Men det er da rigtigt, at det radikale venstre har fremsat et forslag om nedsættelse af et sikkerhedspolitisk udvalg, og vi var negative over for det, da det var til debat her i folketinget. Det var regeringen, der derefter – ikke efter afstemningen i folketinget om det radikale forslag – nedsatte SNU, og det tager vi naturligvis til efterretning, som ethvert parti gør det i dette hus, og går ind i arbejdet, kritiserer det, når der er behov for det, og undlader at kritisere, når vi synes, det er fornuftigt, hvad det laver. Det er vel den bedste karakteristik af den udvikling, der har været omkring SNU. Udvalget er der, det har regeringen bestemt at det skulle være, det vil ingen ændre på, og så må vi naturligvis også bruge det på den ene eller den anden måde. Vi kunne f.eks. bruge det til at belyse en række af de problemstillinger, hr. Bilgrav-Nielsen vil have nedsat en anden kommission til at arbejde med.